

MOVING YOU

Een jongen duwt een metalen frame over het speelvlak en kreunt onaangedaan oeh - ah. Een vrouw trekt de microfoon draad op het podium, uiterst voorzichtig, om hem niet te kwetsen. Op de speelvloer ligt de huid van een eland die de performers één voor één aanzet tot dierlijke uitstoten. Moving You is geen doordeweekse voorstelling. Er zijn geen personages. Er is geen verhaal. Er zijn alleen lichamen en voorwerpen, lichamen die voorwerpen een stem geven, voorwerpen die lichamen leiden. Het speelvlak niet langer een plaats om beweging te reproduceren of verhalen te vertellen, maar de plaats bij uitstek om mogelijke verbanden te laten ontstaan, om interpretaties een plaats te geven, om de toeschouwer tot handlangers te maken van een absurde, grappige, dramatische, emotionele of kritische ervaring.

Moving You is in die zin niet een voorstelling die toont, maar een voorstelling die aanzet tot beleving: het speelvlak is niet gedefinieerd, maar voortdurend in beweging. De performers zijn geen personages, de voorwerpen zijn niet wat ze lijken. In de ruimte tussen beiden ontstaat er een open plek. Een plek die je je eigen kunt maken. Waar je zelf je verbindingen kan maken. Waar in de repetitie van dezelfde acties, steeds een nieuwe betekenis kan ontstaan. Van iets wat zou kunnen zijn, maar er misschien nog net niet is. Van een emotie, die zich net nog niet kristalliseert in een verstaan. Van een mogelijkheid, die zich oprekt, opstuwt, opspant en loslaat. Het ene moment heeft alles met alles te maken, het volgende lijkt er geen enkele logica.

Met andere woorden: deze voorstelling ontstaat uit de subjectieve beleving van de toeschouwer. Uit de wisselwerking tussen wat je als kijker wil zien en wat er op scène gebeurt. Uit de relaties die je maakt tussen het spel van de acteurs en je eigen geschiedenis. Uit de persoonlijke referenties die je relateert aan een bepaald object of een muzikale frase. Wat zie je in die lichamen op scène. Wat stel je je voor bij die geluiden. Hoe sta je tegenover die al te alledaagse voorwerpen die plots een stem krijgen en een eigen leven gaan leiden. Wat zie je als je performers dingen ziet doen met objecten. Relaties aangaan. Kijken, aanraken, afstand houden, daar zijn of net niet daar zijn. Voorwerpen die zich verplaatsen, andere constellaties aangaan, zich tot mekaar verhouden. Of ook niet.

Moving You is een onderzoek naar de basis van het theatrale. Naar een samenzijn met het publiek dat in dat samenzijn zijn eigen voorstelling creëert. Moving You legt de onmogelijkheid bloot van een 'abstract' theater. Omdat zelfs de meest 'abstracte' performance inspeelt op je meest intieme herinneringen, je lijf, je vermogen tot verbeelding. Wat maakt een beeld tot een ervaring, een bewegingsfrase tot iets dat je persoonlijk tekent. Niet alleen in je verstaan, maar ook in je lichaam, in de beleving van wat je voorafgaat. In de codes die je jezelf hebt aangeleerd. In de codes die je leven je heeft aangeleerd. De mensen rondom. De regels van buiten. Je geschiedenis van binnen. In die zin is Moving You een voorstelling die zich tegelijkertijd ophoudt in de meest 'elementaire deeltjes' van het voorstellingsgebeuren, maar die zich even goed ver buiten de muren van het theater waagt. Moving is een voorstelling die praat over de conditionering van

onze verbeelding, maar die tegelijkertijd nieuwe mogelijkheden opent in onze omgang met de alledaagsheid die ons elke dag omringt.

En precies in die alledaagsheid is Moving niet alledaags. Want al is het zo dat eedere dans- of theatervoorstelling voor iedere kijker zijn eigen interpretaties genereert, het is maar zelden zo dat een voorstelling je toelaat je eigen verhaal te maken . In die zin is Moving You geen voorstelling, geen performance die je laat zien wat je moet zien. Moving You is een uitnodiging. Een opening tot een verbeelding, niet alleen van de performance, maar van de wereld. Die je in je leven plaatst als producent van zien, interpreteren, contextualiseren en ervaren.